

ՏԱՄԱՆԵՐԿՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԱՆԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կէս տարեկանը 6 ռուբլ:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Օտարաբաղադրացիք դիմում են ուղղակի
Тифлис. Редакция «Манук»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՄԵԾՎԱՐՔԻՆԻՍԱՑԻՑ

Գոնիսի 18-ին

Անհրաժեշտ է ճշմարտութիւնն է, որ գիւղացու աշխատութեան ամենալաւ ժամանակը յունիս, յուլիս և օգոստոս ամիսներն են: Այդ ժամանակները, ինչպէս իրանք գիւղացիք ամեն լուրջ կրկնում են, «մուշեկ, ապրիլի օր է»: Բայց մեր ժողովուրդը, սովորական կիրակիները քիչ համարելով, չամբարձման տօնից սկսեալ մինչև 10—12 շաբաթ երկուշաբթի օրերը կիրակի են պահում: Սրան ասում են «արտերի կիրակի», այսինքն պահում են որ արտերի վրա անձրև գայ, կարկուտից և այլ փորձանքներից ազատ մնան: Ուղիղ ժողովուրդը, եթէ դուք նախկին հայրապետների դրած սուրբ պատուէրները, որոշեալ կիրակիները ամենայն օրը պահպանեք, այդքանը ձեզ համար, ձեր հոգու համար և ձեր արտերի համար առատ առատ բաւական է: Բայց հայրապետների դրած օրէնքներից դուրս գալ և ձեզ համար նոր օրէնք և նոր կիրակի սահմանել, դա Աստուածաճանոց գործ է:

Ինքը Աստուած իր արարածներին բարի օրինակ դառնալու համար վեց օր գործեց, եօթներորդը օրը հանգստացաւ. ուրեմն Աստուած աւելի ուրախ է լինի, որ իր արարածներն էլ, իր օրինակին

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՄԱՐՏԵԼԼԱ

կամ

ԱՌԱԿ ԲԱՂԻՒՄՍԻՆ

(Զախէր Մագոսի)

Լէոնտէ, 28 մայիսի 1858 թ.

«Սիրելի բարեկամ: Քեզ հետաքրքրում է այն մեթոդը և յատակագիծը, որոնց ես հետևում եմ Մարտեղայի կրթութեան ժամանակ: Վիտեն դու, թէ որպէս են մանկալ սովորեցնում գիւղական երեխաներին: Նրանց տանում են իրանց հետ դաշտը և նստեցնում են որտեղ որ պատահի. յանկարծ նրանք սկսում են իրանք իրանց մանկալ: «Մարտեղային ես ես այդպէս եմ կրթում: Ես ծանօթացրի նրան այն բոլորի հետ, ինչ որ մշտնապէս է իմ այրական աշխատանքի և մտաւոր կենսական շրջանում, և պահանջում եմ նրանից այն ամենը, ինչ որ նա կարող է: Օրինակ, ես չեմ կարծում, որ նա գիտենար, թէ ինքն էր ևս փորձել ձիով մանգալ. առաջին օրն և եթէ նա նրա տեղի նրան ձիւ վրա, և նա սկսեց ձիավարել: Ես սովորեցրի նրան գերմաներէն լեզուն, գերմաներէն խօսելով նրա հետ, և այժմ նա նորից եղանակով է, առանց որ և է քերականութեան, սովորում է ֆրանսերէն, բոլորովին այնպէս, որպէս նա սովորել է իր մայրենի լեզուն, և այդ պատճառով ես հաւատացած եմ, որ նա լաւ և ազատ կարող է ֆրանսերէն և գերմաներէն խօսել: Պէտք է իշխել և նրա փառաւոր ընդունակութիւնը: Նա արագութեամբ ըմբռնում է բոլորը, ինչ որ լուր է, և ոչինչ չէ մոռանում: Նոյնպիսի եղանակով էլ իւրացնում է նա և բոլոր ուրիշ գիւթիւնները, այսինքն ոչ այլ կերպ, բայց եթէ

հետեւելով, վեց օր գործեն, եօթներորդ օրը սուրբ պահեն: Բայց Արարչի առաջ անհրաժեշտ է գործում այն մարդը, որ իր սակզնով օրինակին չէ հետևում: Բացի Արարչի դէմ մեղանշուլուց, տեսէք թէ որքան էլ նիւթական զիւս է լինում հասարակութեան: Առ նուազը այս աւելորդապաշտութիւնը տևում է 10 շաբաթ: Միայն Վարքիւնայում ամեն երկուշաբթի օր անդրո՞ւմ են մնում ամենաբնիւր 250 մարդ, այդքան էլ սայլ: Եթէ հաշուենք որ մի մարդ իր սայլով օրական մի ռուբլի հնչուութեամբ կաշխատի, ուրեմն 250 սայլը 10 օրում կաշխատի 2500 ռ: Փորձեցէք շաբաթվայ մէջ մի օր դիմեցէք մի երկրագործի, քիչը 1 ռ. 50 կ. կը պահանջի որ մինչև երեկոյ մի սայլով աւաղ կրի որ և իցէ շինութեան համար: Զարմանում եմ թէ այս իմար աւելորդապաշտութիւնը ի՞նչ է մտցրել ժողովրդի մէջ: Տեղական քահանայները բոլորովին հակառակ են: Հայր Խոշոր երկու անգամ էլ եկեղեցում քարոզել է այս մասին, որ թողնեն այդ զիւսակար սովորութիւնը: Ժողովրդի մեծամասնութիւնը դժո՞հ է այս կարգադրութիւնից և գլխի ձկուն ճիւղտից երկն չելով բոլորովին ակամայ պահում է այդ կիրակի: Ներկայ տանուտէրի ժամանակը դեռ չեմ պատահել, բայց սրանից առաջ եթէ մէկը ծածուկ փակէր հանդը աշխատելու, իսկոյն կը բերէին կը բանդարէին և տուգանքի կը ենթարկէին: Մի անգամ իմ աչքի առաջ մի դուլման բերին դաշտից, և տանուտէրի հրամանով կացիններ բերին որ կտրատեն, բայց մարդիկ մէջ ընկան խնդրելով, ազատեցին: Վերջապէս հասարակութիւնը եթէ գիտենայ թէ այս երկուշաբթի օրերի կիրակի կամաւոր է, չը պահողին ոչ մի տեսակ պատիժ չը կայ, ոչ ոք ձեռքերը ծալած տանը չի նստի: Երբեմն խոտհոնձի ամենալաւ ժամանակ, շաբաթ տօն է լինում, կիրակի էլ կիրակի է,

խօսակցութեամբ: Մենք խօսում ենք զրօնակով դաշտում, պարտեղում, կամ այն ժամանակ, երբ նա սանրում է իր մազերը:

«Վհա, օրինակ, այս օրերս ինքնատուր առիթ տուցե խօսելու Ձէմն Ուստտի մասին և չորհմանքնայի բացատրութեամբ, իսկ նրա անկողնակալի մօտ գցված արջի մորթին, որը կայծ արձակեց, երբ նա դրեց նրա վրա իր մերկ ոտիկները, ինձ առիթ տուցե խօսելու եղևկարականութեան մասին: Նրա գրասեղանի վրա դրված ևս լուռաղին վանակից (crystal) շինած փղորկի կնիքը մեզ առիթ տուցե խօսելու այն բոլորի մասին, ինչ որ յայտնի է լոյսի ճառագայթների բեկեղծման մասին: Այդպիսով, ամեն օր, առաւօտից մինչև երեկոյ, նրան չըճապատում է ընական, բարձր և մտաւոր միջոցաւոր, և նա ձեռք է բերում նոր տեղեկութիւններ, որոնք կարծես իրանք իրանց, առանց ձանձրացնելու, հարստացնում են նրա խելքը: Նա հարցնում է, և ես պատասխանում եմ նրան, կամ ես դարձնում եմ նրա ուշադրութիւնը այս կամ այն երևոյթի վրա, ինքն հարցեր եմ առաջարկում նրան և քայլ առ քայլ հասցնում եմ նրան մինչև իւրաքանչիւր երևոյթի պատճառը. ակամայ սովորում է զննել, գիտել և հաշիւ տալ իրան այն ամեն բանի մէջ, ինչ որ տեսնում է: Ես նրան այնպէս եմ կրթում, որպէս կը կրթէի տղամարդուն, ի հարկէ ոչ որպէս գիտնական կամ պաշտօնեային, այլ որպէս մի առողջ տղամարդի. նրա խելքը անդադար պտտվում է պատի, պարտաւորութիւնների, աշխատանքի, օրէնքի և իրաւունքի վրա մեր ունեցած հայացքներում, նա կը համակրի մեր սովորութիւններին և ուրախութիւններին: Նրա կենսիկը եղանակը համապատասխանում է նրա մտաւոր զարգացմանը: Տաք անկողինը թողնելով, նա իսկոյն և եթէ լուացվում է սառը ջրով, յետոյ կազդուրում է իրան առողջարար և անդադար նախաձաշիկով, և ապա ձի նստած ձեմում է ամեն տեսակ եղանակին: Արեգակի ծագելուց մինչև մայր մտնելը նա անդադար պարսպած է, կամ տան մէջ տրն-

երկուշաբթի էլ մտաւոր է կիրակի պահել տալիս, երեքշաբթի էլ հակառակի պէս եթէ անձրև է գալիս, ուրեմն 4 օր խեղճ երկրագործը ձեռքերը ծալած անդադար պաշտում է տանը: Այս շեռտակար աւելորդապաշտութիւնը գիւղի միջից ջնջելու համար հարկաւոր է տանուտէրին միայն երկու խօսք հրատարակել. «ո՛վ որ երկուշաբթի կիրակի չը պահէ, ոչինչ պատիժ չը կայ, կամաւոր է. ո՛վ ուզում է, պահէ, ո՛վ չէ ուզում» չը պահէ: Եւ ուրիշ ոչինչ:

Վարքիւնայից եթէ ցանկանում են որ Արարչի զիւսը նրանց վրա և նրանց արտերին անձրև տայ, պէտք է թողնեն պատաւական բամբասանքները, սարսափելի ուշանքները, միմեանց ոտքի տակ խորխորատ փորելը, սուտ և անամօթ վկայութիւնները, զրպարտութիւնները, թողնեն հեռանալ այդ բոլոր մեղքերից, այն ժամանակ Արարչի թաղցը կը նայի նրանց վրա և նրանց գործերը յաջող կը գնան: Բայց քանի որ հարեւորեց, տարօրինակ հայտնիչը, դաւաճանը, մատնիչը, խարդախը իրանց հովանաւորութեան տակ ապրում են, թէկուզ ամբողջ մի տարի կիրակի պահեն, դարձեալ Աստուծոն սիրելի չեն կարող լինել:

Այս տարի բարեկենդաններին մի շուրջվեցի տեղական մի հայի հետ գիւնեկաճառի խնուրթ բայց արին: Սկզբում խորամանկութեամբ, «մուշտարի» դրակուր համար, սկսեցին արժան ծախել մարդու և անարատ դիմի: Բայց այժմ միայն նրանց են անարատ գինի ուղարկում, որոնք կարող են պատասխանատուութեան ենթարկել, իսկ մեծամասնութեանը ծախում են թանգ գնով ամեն նստապիտան, խարդախ, և ջուր խառնած, ներկած գինի:

տեսնվում է անում, կամ դաշտում օդում է ինձ: Հանաք անելով, նա սովորեց կերակուր եփել, սպիւնակները և չոր կարել, և առանց նրա հրամանի և վերահսկողութեան ոչինչ չէ կատարում ամբողջում: Նրան միշտ այնտեղ կը հանդիպես, որտեղ նա պէտք է լինի, երբեմն դաշտում և մարդադիտում, երբեմն ես անտառում և արտում. ամեն տեղ թուշում է նա իր ձիով, ճիւղ որպէս վալիկիւր, այնպէս որ ես հանգիստ կարող եմ դաշտել մեր միասնական աշխատանքի ամենանշանաւոր մասով, մտաւոր աշխատանքով, կարող եմ ազատ կշռադատել գիւղատնտեսութեան բոլոր հիմքերը և ուսումնասիրում եմ մարդկային գիտութիւնների այդ չըճանում եղած բոլոր նոր կատարելագործութիւնները և գիտելը: Ես երբեք անհանգիստ չեմ մտածելով, թէ այս կամ ուրիշ բանը այնպէս չի շինվի, որպէս հրամայված էր, որ նոր արօրը լաւ չեն բանեցնի և որ իմ բանտները որ և է յիմարութիւն կանեն: Ոչ, ես գիտեմ, որ ամեն բան լաւ է գնում. միթէ Մարտեղային այնտեղ չէ:

«Ես կարծում եմ, որ իմ կինը, ազատակամ և ինքնուրոյն դառնալուց առաջ, պէտք է ընտելանայ հնազանդութեանը: Առ ժամանակ ես չեմ հարցնում նրա կարծիքը, այլ պարզ ասում եմ, որ այս ինչ բան պէտք է լաւ լինի, որ ուզէ հետ և ես այդ պէս եմ կարծում, և նա ճշդութեամբ կատարում է այն, ինչ որ ես հրամայում եմ, և եթէ սկզբում նա երբեմն կասկածում էր իմ կշռադատութիւնների ստուգութեան վրա, այժմ նա աւելի ևս ուրախանում է, երբ տեսնում է, որ ես չեմ սխալվել իմ հաշիւ մէջ: Այդպիսով, նա խոտովանեց իմ գերազանցութիւնը և այժմ հպատակվում է այն կատարելապէս համոզմունքով, որ ես ամեն բան աւելի լաւ եմ հասկանում, քան նա: Կատարելապէս գինեւորական դեցիպլինա հաստատվեցաւ մեր տնտեսութեան մէջ. ճաշից և ընթրիքից առաջ Մարտեղային, որպէս ձեր և լուրջ ֆէլդֆէլդ, գալիս է և յայտարարութիւն է բերում: Յերեկով մենք միայն

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մեզ դրում են Ղալակի գիւղից որ այս տարվայ ընթացքում յօգուտ գիւղի կենտրոնական ուսումնարանի հաւաքել է 51 ռ. 45 կոպեկ: Բացի սրանից ոմանը նուիրատուներից ընծայել են զարդոցի դրքեր և զարդոցական այլ իրեր, իսկ մինը ընծայել է ֆաղաւոր կայուրի և կայսրուհու պատկերները: Գարդոյի ուսուցիչ պ. Մեհրաբեան յայտնում է չնորհակալութիւն բոլոր նուիրատուներին: Յաւում ենք որ նուիրատուների բոլոր անունները և նրանց նուիրած գումարները մենք միջոց չունենք տպագրելու մեր լրագրի մէջ:

Հաւաքարի Հոփիօսիան օրիորդական ուսումնարանի հոգաբարձութիւնը խնդրում է մեզ տպել հետեւեալը: «Հոգաբարձութիւնը ստացաւ հայր Մանդակունու ձեռքով պ. Կարապետ Քօչարեանից ընծայված պ. Քիւրքեճեանի Անիի աւերակների մի հատ ժողովածու, քսան լուրջ արժողութեամբ, վստահօր յայտնում է իր խորին չնորհակալութիւնը վերոյիշեալ նուիրատու պարոնին»:

Մեզ դրում են որ ծաղիկ հիւանդութիւնը արեւմտեան Շիրակում սարսափելի կերպով տարածվել է և անխնայաբար հնձում է հարկաւոր մանկանց, նոյնպէս և հասակաւորների կեանքը: Շատ տներ մի անդամից կորցրին իրանց 4 թէ 5 զաւակներ: Մի մարդ նշանակված է ծաղիկ կտրող Շիրակի համար, բայց մի մարդ բաւական չէ ամբողջ գաւառի համար: Պէտք է այն էլ ասել որ չիրակցի խորշում են ծաղիկ կտրելուց, որովհետեւ թիւղբաց տիրապետութեան ժամանակ չէին տեսել ծաղիկ կտրելը: Այս երեք տարին է որ Շիրակը միացած լինելով Ռուսաստանին, այդ դաւաճում չըլում է ծաղիկ կտրող և իւրաքան-

տեսնվում ենք ճաշի ժամանակ, որից յետոյ ես ինձ թող եմ տալի մի փոքր հանգստանալ. յետոյ մենք միասին ծխում ենք պետերերգեան մի քանի փոքրիկ պապիրոսներ, բիլիարդ ենք խաղում, կարդում ենք լրագիրներ և նորից դադարում ենք դործով. իսկ արեւի մայր մտնելու ժամանակ երբ վերջացնում ենք մեր գործը, այն ժամանակ մենք թէյ ենք խմում. ես եկող ինքնաեռի մօտ մենք ուսումնասիրում ենք արաբուլթեան օրէնքները և մտքով ընկղմվում ենք անցեալ դարերում: Ժամանակ առ ժամանակ մենք լաւ գիւրք էլ ենք վերցնում, և ապա... ապա մենք դադարում ենք խօսել, բռնում ենք միմեանց ձեռքը, Մարտեղային իր դուլման դնում է կրծքի վրա—և մենք երջանիկ ենք. երբեմն նա այդպէս էլ քնում է,—այն ժամանակ ես բարձրացնում եմ նրան և տանում եմ մեր ննջարանը.—բայց դու չես համարձակվի այնտեղ մտնել. նրա չեմքը պահպանում են երկար մօրաքաւոր բարի ոգիները, այնտեղ թաղաւորում է ամուսնութեան սուրբ և յախտնական բանաստեղծութիւնը:

«Երեկ ես չը կարողացայ ուղարկել այդ նամակը, իսկ այսօր ես էլի մի քանի բան յիշելի և կամենում եմ կրկին մի քանի տողեր աւելացնել դրան:

«Գու երեկ նկատեցի, որ այժմ ես պէտք է հանգստութիւն տամ Մարտեղային և չը յօդեցնեմ նրա կազմուածքը: Պէտք է ասած, որ ես աւելի շատ ժամանակը նուիրում եմ նրա կրթութեանը: Մենք աւելի շատ կարդում ենք և միշտ ամենալաւ գրուածքները: Ես սկսեցի Կրիօլի առականերից և Կոլցովի երգերից, յետոյ սկսեցի կարդալ նրան Նէստորի ժամանակագրութիւնը և Ուիլսոնը ուստան թարգմանութեանը: Ես կարծում եմ, որ քան աւելի շուտ ծանօթանայ նա Պէնսիլվանիա, այդ հաւատարիմ, անտես և իղեպական տանտիկնոջ հետ, այնքան աւելի լաւ է: Կարդացինք մենք կրկին «Եվգենի Օնեգին», «Կապիտանի աղջիկ» հեղինակութիւնները, Գօգոլի «Մեռեալ հողիները», Լերմոնտովի, Տուրգենիւի գրուածք-

չիւր երեկայի ծաղիկ կարելուց պահանջում է 20 կօպէկ: Շիրակեցիք շատ անգամ չուայլութիւն են համարում վճարել 20 կ. ծաղիկ կարողին: Ծաղկի կի ցաւը մի կողմից և անասունների ջարդը միւս կողմից, երկուսն էլ զուգընթացաբար մեծ հաւանութեամբ են տալիս արեւմտեան Շիրակին: Երեք ամիս հազիւ անցել է, որ յոյս կար թէ անասունների ցաւը կը վերջանայ, բայց այժմ կրկին սկսվել է: Զաւր այժմ առաջինի նման չէ, այժմ երբ մարը բռնվում է, իսկոյն սատկում է և շատերը ուռչում և արաքվում են: Իսկ առաջվայց ցաւը տեսնում էր 8 օրից մինչև 10 օր և այնուհետև կենդանի սատկում էր: Այս տարի Շիրակում ամեն տեղ հացաբոյսը շատ լաւ է, միայն բնակիչներին յուսահատեցնում է այն հանգամանքը որ մի քանի տեղերում մորեխ է յայտնվել: Երկիւղ են կրում որ այդ վնասակար միջատը կը տարածվի: Եթէ երկրագործները իր ժամանակին միջոցներ գործ չը դնեն մորեխը կոտորելու, հետևանքը կարող է շատ անմխիթար լինել: Գաւառական կարգադրութիւն է արել մորեխի կոտորելու մասին, բայց ինքն ժողովուրդն էլ պէտք է նրան անակցի: Եթէ այս տարի ամեն փորձանքից ազատ լինեն ցանքերը, այն ժամանակ, ինչպէս մեզ գրում է թղթակիցը, մեծ առատութիւն է էփանդելու կը լինի գաւառում: Զօրենի և դարու հասկերը արդէն լցվում են և մի ամսից անշուշտ կը հնձվեն:

ԿԱՐԱՅԻՑ մեզ գրում են հետևեալը: «Յուշիկի 2-ին կէսօրից յետոյ 5½ ժամին այստեղ ընկուղի մեծութեամբ կարկուտ եկած: Դաշտերում եկած կարկուտը աւելի էլ խոշոր էր, քան թէ քաղաքում եկածը, բայց քաղաքաւորացէս աննշան վնաս տուեց արտերին, որովհետև ցանքերը դեռ շատ փոքր են և անձրեւները անպակաս են: Արտերը խիստ լաւ են, յոյս կայ լաւ հունձի և այդ պատճառով յոյս կայ որ ալիւրը այս տարի էփան լինի»:

Ռուս լրագիրները հաղորդում են որ գններալ Մրովինսկուն, որ արտրված էր Աստրախան և զրկված էր իրաւունքներից, թոյլ է տուած կրկին վերադառնալ Ս. Պետերբուրգ և նրան կրկին վերադարձրած են նրա իրաւունքները:

Անցեալ համարում տպված հեռագիրը հաղորդում է որ կոմս Լօրիս-Մէլլը օվ տկարութեան պատճառով

ները և, վերջապէս, աստուածաշունչը: Իսկ գերմանական գրքերից եւ ծանօթագրի նրան Գլօթէի փոքրիկ բանաստեղծութիւնների, վէրտէրի, բնագրի մէջ Ֆաուստի հետ և Մակբէթի ու Դոն-Վիկոստի թարգմանութիւնները հետ: Գրանցից յետոյ մինչ պէտք է կարդանք Լուսիօյի գրուածքները:

«Եւ այդպէս, սիրելի բարեկամ, ամեն բան առաջ է գնում: Իսկ նրա ձեռագիրը ամեն օր աւելի հաստատ է դառնում և այժմ արդէն շատ սիրուն է: Ի լրումն, կնոջ վրա սիրահարված էլ եմ... բայց բաւական է, ապա թէ ոչ, եթէ ես սկսեմ խօսել նրա մասին, այն ժամանակ չեմ կարող վերջացնել նամակս:

«Յետեութիւն, մեզ մի մոռանայ: «Ալէքսանդր»»

«Լէսնօ», 14 օգոստոսի 1858 թ.

«Լինս իսկոյն ինձ մի գեղեցիկ տղայ պարգեւեց: Դեռ երեկոյան նա կատարելապէս առողջ էր և տեքրասի վրա խօսում էր հետո. յանկարծ նա մտաւ իր սենյակը, և մի ժամից յետոյ ծնվեցաւ մեր մանուկը և այնպէս էր աղաղակում, որպէս կարող են աղաղակել միայն գիւղական առողջ երեխաները: Մարցէլլան կատարելապէս գուարթ է ուրախ է, ինքն է ծննդ տալիս որդու, և ես թոյլ տուեցի այդ փոքրիկ աղաղակողին ծննդ այդ գեղեցիկ, առողջ կուրծքը. ինձ թվում է, որ ես կարող էի նախանձել մէկ ուրիշ երեխային, բայց ոչ թէ իմ անդրանիկին: Հայրը, ծննդը և ամբողջ տունը—բոլորն ուրախանում են, կարծես թէ երկբող անգամ կատարվեցաւ Վերկիթի հրաշքը. ամեն գիւղերից վազելով դալիս են գիւղացիները, բերում են իրանց համեստ բնականը և կամենում են տեսնել երեխային,— և Մարցէլլան չէ յոգնում ցոյց տալ նրան, և մայրական հպարտութեամբ լցված երջանիկ փայլում չէ հեռանում նրա երեսից: Տղան իմ և քո անունով կը կոչվի, դու կը լինես նրա կնքանշանը, իսկ իմ փեսան, Լայի մարդը, քո փոխանակ կը կանգնի առաջանի մօտ: Ո՛հ, ես այնպէս քաղցաւոր եմ, որ, կարծես,

արձակուրդ ստացաւ Ռուսաստան և արտասահման: Թիֆլիսում լուր է տարածված որ կոմսը կը գայ մեր քաղաքը, իր մօր հետ տեսնվելու համար:

Մենք լսում ենք որ իբր թէ դիտաւորութիւն կայ Թիֆլիսի մարտաւորներ ոչնչացնել, իսկ մարտաւորները կը պահպանվեն միայն Բաղու, Բաթում և Փօթի քաղաքներում:

Շիրակի դաւառի Ղզախախ գիւղից մեզ գրում են: «Յուշիկի 2-ին քիւրդերը օր ցերեկով գնում են Ալի, նախ մտնում են աւերակների պահպան Ներսէս վարդապետի մօտ, յետոյ աւերակ են առնում վանքում գտնված բոլոր արծաթեղէն անօթիները, հանդերձ կահ-կարասիներով և անյայտանում: Վնասը հաշոււ են մօտաւորապէս 600 ռուբլ: Այս երկրորդ անգամն է որ նոյն վանքը թալանում են քիւրդ աւազակները: Զարագործների հետքը չեն կարողանում գտնել: Յոյս ունենք որ այս անգամ Շիրակի դաւառապետ ուշադրութիւն կը դարձնէ այդ անցքի վրա և չի խնայի հետախուզելու, չարագործներին երևան հանելու համար և նրանց խտտութեամբ պատժելու, ի դուռնութիւն այլոց»:

Նոյն տեղից մեզ գրում են, որ այս տարի կենսական պիտոյքները Շիրակում բաւական էփան են: Անա ամենամանրաբան մթերքների գները: Առաջին տեսակի ալիւրի պոլը արժէ 90 կօպէկից մինչև 1 ռուբլ, զարին պոլը արժէ 45 կօպէկ, նոր կարագ իւղը պոլը արժէ 9 ռուբլ, անքաշ պանիրը, լաւ 2 ռ. 40 կօպ., հասարակ պանիրը 1 ռ. 20 կ., վերջապէս 8 հատ ձուն 5 կօպէկ: Իսկ տաւարի մսի ֆունտը արժէ 10 կօպէկ:

Մեզ գրում են ԱՍՍԱՖԱՍԱՖԻՅ հետևեալը: «Ամիս 6-ին, երեկոյան վեց ժամին, մի յանդուհ չարագործութիւն կատարվեցաւ քաղաքից մի վերստ հեռու Տիւրիկա գիւղի ճանապարհի վրա: Տիւրիկա գիւղը պատկանում է Ախալցխա քաղաքի բնակչաց, պ. պ. Մուսխելօյեանին և Շարապի-օղլիներին: Մեր իշած օրը՝ Թայր Շարապի-օղլի, քաղաքից գնում է Տիւրիկա, որ երեք վերստ հազիւ հեռու է քաղաքից: Քաղաքից կէս վերստ հեռու՝ ճանապարհի վրա գտնվում է կալուածատէր Մուսխելօյեանի տունը: Շարապի-օղլուն ընկերակցում էր մի լեզգի: Մուսխելօյեան-

երջանութիւնից սիրտս դադարում է բարախի:

«Բո Ալէքսանդր»»

Աշնանը, 1863 թ.ին, լինական խռովութիւններից անմիջապէս յետոյ, ես հանդիպեցի կոմս Կօմարովին Լէմբերգում. նա աւելի եւ արիւր դարձել, և երջանկութիւնը փայլում էր նրա դէմքի վրա. իսկ մնացած բաներում եւ ոչինչ փոփոխութիւն չը գտայ նրա մէջ:

—Այժմ կարծում եմ, որ հաստատապէս կարող եմ ասել քեզ, թէ արդեօք իրաւացի յայտնվեցան իմ հայեացքները ամուսնութեան վրա,—սկսեց նա, երբ որ մենք նստեցինք սեղանի մօտ և հանգիստ կերպով տեղաւորվեցինք իմ սենյակում մի շիշ գինի խմելու դիտաւորութեամբ:—Անա վեց տարի է արդէն, որ ես ճանաչում եմ Մարցէլլային, և ձեռք խղճիս վրա դրած կասեմ քեզ, որ մենք օրից օր աւելի և աւելի սիրում ենք միմեանց, այնպէս որ մեր սէրը աճում է, և ոչ թէ պակասում: Բայց որպիսի կին դուրս եկաւ Յօլօ-բաղի կույիս և տղետ գեղջկուհուց: Կոմսն ունի կօմարովան կարող է ամաչեցնել մեր բոլոր աղանախական կանանց իր աղետութեամբ, ճաշակների և սովորութիւնների ներութեամբ,—նա կատարելապէս աղնիկ կին է և մի նոյն ժամանակ որպէս գեղեցիկ է: Ի հարկէ, նա քսան և չորս տարեկան է միայն, բայց մենք երեք որդի ունենք արդէն:—Եւ որպիսիք են քո որդիքը,—հարցրի ես բարեկամիցս:

—Կայտառ Սաշան, որը արդէն հինգ տարեկան է դարձել, բոլորովին մօր նման է. երկրորդը, Կօստանտինը, աւելի նման է Չէրնօշէնկօի ընտանիքին, իսկ փոքրիկ Օլգան ինձ կը նմանվի: Այժմ տանն ես բաւական զործ կայ, մանաւանդ երեխաների հետ. բայց այնու ամենայնիւ առանց Մարցէլլայի ես չեմ կարող գործ կատարել իմ դաշտային անասնութեան մէջ: Մենք այնտեղ հասնում, որ առանց ինձ նա չէ վստահանում իրան համար մի զարդարանք ընտրել, իսկ առանց նրա

րի տնից մի քանի սափէն հեռանում են թէ չէ, յանկարծ մի քանի ձիաւորներ զանազան կողմերից շրջապատում են սրանց. Շարապի-օղլին հրամայում է իր ուղեկցին փախչել գիւղ և եղբարցը իմաց տալ: Հաղի ծառան հեռանում է և ահա լսվում են հրացանի մի քանի ետեւ ետեւ պայթիւններ: Կէս ժամից յետոյ տեղւոյս ոստիկանութիւնը գտաւ Շարապի-օղլու դիակը՝ որից դուրս են բերած վեց գնտակներ: Ապանողները Մուսխելօյեանի ծառաներն են, որոնցից մէկը խոտովանվել է իր յանցանքը և բռնված է: Զարմանալին այն է որ Միլի. Մուսխելօյ (որ հրացանահաճութիւնը լսելով շտապել է պատահմունքի տեղը) և ուրիշ մի ծառայ վիրաւորված են թեւերից, որովհետեւ սպանվողը զէնք չուներ. պահանջապետի կարգադրութեամբ արդելված էր դրան զէնք կրել: Հանդուցեալի մօտից դուրս է եկել 182 ռուբլի, այն ինչ ասում են թէ այդ օր նրա մօտ տեսել են 1,000 ռուբլի. նմանապէս չը գտնվեցաւ և ոսկի ժամացոյցը»:

Պարսկաստանի Սալմաստ դաւառի Փայաշուկ գիւղի դպրոցի աշակերտները, ինչպէս մեզ հաղորդում են, Համբարձումս օրը թատրոնական ներկայացում տուին դպրոցի դահլիճում: Խաղացին «Շուշանիկ» ողբերգութիւնը: Ներկայացմանը բացի հայերից ներկայ էին և բազմաթիւ պարսիկներ, որոնք ողևորված կերպով ծախհարում էին երկուստարդ դերասաններին:

Պարսկաստանի Գավրիժ քաղաքից մեզ գրում են: «Չեր լրագրի 60-որդ համարում կարդալով պ. Ալէքսանդր Ալէքանցի ստորագրութեամբ մի յօդուած արհեստագործութեան և ուսման վերաբերութեամբ, տեղիս մի քանի երիտասարդներ շտապում են յայտնել յօդուածագրին իրանց համակրութիւնը նրա յայտնած գաղափարների համար: Արդարեւ այն աղղը իրան քաղաքը կը գոյ, որ կը կատարելագործվի արհեստների մէջ: Նոյնպէս մեծ համակրութեամբ ընդունվեցաւ «Աղբիւր» ամսագրի № 3 մէջ տպված «Գարօի նամակներ» յօդուածը, որ նոյնպէս ցոյց է տալիս արհեստների առաւելութիւնը համեմատելով վաճառականութեան հետ: Զաւալի է որ ընդհանրապէս մեր հայերիս մէջ արհեստի կատարելագործութիւնը արհամարհում է: Հայը ընդհանրապէս կարծում է որ բացի վաճառականութիւնից ուրիշ անկարի պարագամունք չը կայ աշխարհիս երեսին»:

հաւանութեան ինքս ինձ վրա և դէպի իմ նախագծերը եւ հաւատ չունեմ: Այդ պատճառով և ընդունեցի տանս բարի պատաւ աղջիկ Բաբետային, այն արարածներից մէկին, որոնք միշտ ապրում են միայն ուրիշների համար: Մարցէլլան ի դէպ դաշնամուրի վրա ասել և երգել սովորեց նրանից:

Կոմսը առ ժամանակ լռեց և ծխեց իր ծխախոտը:

—Ի՜նչ ես ծեր Չէրնօշէնկօն կենդանի է,—հարցրի ես նրան:

Ամենը կենդանի և առողջ են: Մենք յաճախ գնում ենք Յօլօբաղ կնոջ և երեխաներիս հետ միասին, և Չէրնօշէնկօ ընտանիքի անդամները գալիս են մեզ մօտ,—և, երևակայի, իմ աներբերել տուեց իրան համար ամերիկական լաւ արօրներ և մինչև անգամ կատող միքենայ, և այդ պատճառով գիւղացիները նրան «պրուսացի» անունեցին»:

—Ես քեզ պէտք է խոտովանվեմ,—մի փոքր յետոյ պատասխանեցի ես,—որ այժմ ես աւելի եմ համակրում քո հայացքներին, քան վեց տարի սրանից առաջ:

«Տարիներ ընթացելու ամեն մէկը անպատճառ կը համաձայնվի ինձ հետ,—բացականչեց կոմսը,—միայն մէկը տեսականապէս, իսկ միւսը գործնականապէս: Այս եւ քաղաքում էի ոչ թէ իմ անձնական գաղափարները, այլ ժամանակի գաղափարները. բայց այն ժամանակից աւելի ես հեռու գնացի: Գուր դեռ չես կարող երևակայել, թէ որպէս ամուսնութիւնը բարոյապէս բարձրացնում և բարդացնում է մեզ: Ողբան ես առաջ քաշեցի Մարցէլլային, այնքան էլ նա առաջ քաշեց ինձ:

—Ո՛րպիսիք են քո այժմեան հայացքները,—հարցրի ես նրան:

—Հաղիւ թէ դրանք նոր լինեն,—ժպտելով պատասխանեց կոմսը,—բայց եթէ նոր էլ չեն, սա-կայն ուղիղ են: Որինակ, ես փորձեցի, թէ որպէս մարդս ուրախ է, երբ կատարում է իր պարտա-

Գեորգի-Նիկի 3 մեզ գրում են հետևեալը: «Չեր լրագրի № 85 մէջ կարդացիք Շուշուց գրած մի նամակ, որ ստորագրված էր Կարապետ-բէկ Մէլլե-Փարսապանեան Օրբելեանի անունով, որով նամակագիրը յայտնում է թէ ինքն է իսկական ժառանգ Անդրկայում վախճանված Ժան-ժակ Օրբելեանի և թէ արդէն դատ է սկսել պահանջելու այն 70 միլիօն ռուբլ գումարը, որ մնացել է հանգուցեալից: Բայց մենք, մեր կողմից, խորհուրդ կը տալինք պ. Մէլլե-Փարսապանեանին, կամ նոյնպէս Մաստեան Գովհանէս և Գովսէպ Օրբելեաններին, որ ի դուր տեղից չաշխատեն և փող չը ծախսեն ժառանգութիւնը ձեռք բերելու համար, որովհետեւ ահա մօտ ինն տարի է որ Գեորգի-Փարսապանեանը պէս բնակվող Կարապետ և Պողոս Զարութիւնեան Օրբելեանները, որոնք արտասահմանում լաւ կը թրթռնեն և համակարանական մարդիկ են, այդ գործի ճիշդ էութիւնն իմանալով եռանդով և ոչինչ դրամական միջոց չը խնայելով շարունակում են դատը և կը շարունակեն մինչ տանելը: Ինչպէս լսում ենք Կարապետ և Պողոս Օրբելեանները ունեն իրանց ձեռքում դանապան նամակներ, որոնցից հաստատվում է որ Ժան-ժակը և իրանց հայր Զարութիւնը միշտ նախապաշտելի են ունեցել և կայ նրանց մէջ ազգակցութիւն: Պ. Կարապետը գործի համար մի անգամ Լօնդօն էլ գնացել է: Իսկ, ինչպէս լսում ենք, թաղադրութեան ժամանակ պ. Կարապետ Օրբելեան առիթ է ունեցել ներկայանալ Մոսկվայում կոմս Լօրիս-Մէլլեօյին, նոյնպէս տեսնվել է և Մակար արքեպիսկոպոսի հետ: Ասում են որ նրանցից էլ քաջակրթութիւն ստացաւ իր որդի շարունակելու: Կարապետ Օրբելեան մօտ 60 տարեկան մարդ է և, ինչպէս լսում ենք, շատ բարի ազգապէս և մարդասէր մարդ է: Ուրեմն կարելի է ցանկանալ որ վերոյիշեալ մեծ գումարը նրա ձեռքն ընկնի, որովհետեւ կարելի է յուսալ որ նա բարի գործեր կը կատարի իր հարստութեան պնդութեամբ»:

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՀԻՒՍԻՍՄԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՎԱՐՈՒԹԵՆՅՈՒՆ
Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 17 յունիսի: Ռուսաց Իրաւ Լօնդօնի վրա արժէ 239/16 պէն, Համբուրգի վրա 2013/4 պէն, Փարիզի վրա 248 սանտիմ: Ռուի արժէ 8 ռուբլ 38 փ

կանութիւնները: Մի վախճանայ և մի կարծիք եւս բարոյապէս եւս դարձել: Մինչև այժմ ես միայն բարոյական օրէնքն էի ընդունում. իմ մեքեային հետ չը վարվել այնպէս, որպէս որ էլի ցանկանայ, որ կան հետ վարվէին, բայց այժմ ես մի ուրիշ պարտաւորութիւն էլ եմ ընդունում. յոր հակառակեան զգացմունքը: Հաւատացիր, որ երբ բաժանում ես թէ ցաւը, և թէ ուրախութիւնը ամեն օր հոգս եւս քաշում ուրիշի օգտի և բաւականութեան մասին, երբ որ փոխադարձ միմեարմ և օգնում էք միմեանց, այն ժամանակ մի սիրտը լցվում է կարեկցութեան աննկատելի և քաղցր զգացմունքով դէպի այն էակը, որի հետ մենք այնպէս սերտ կապված ենք, և այդ քաղաք մտնելը չի հանդիշ և այն ժամանակ երբ քեզ վրէ մեր բոլոր երազները:

—Այդ քեզանից եմ լսում արդեօք,—զարմացելով բացականչեցի ես:—Նշանակում է, դու եւ խոտովանվում ես, որ քո երազները ցրտեցի նոյնպէս, որպէս և իւրաքանչիւր ուրիշի մօտ:

—Գա ինքն իրան հակառակել է,—պատասխանեց ինձ բարեկամս,—չէ որ ամուսնութիւնը մի մասնակն և այդ պատճառով ամեն մէկը պէտք պատրաստ լինի այն բանին, որը աւելի վախճան զուտով անձնուրաքութիւն է անուանվում. բայց արդահոս և շլացնող երջանկութեան փոխանակ օրից հրաժարվում ես, դու ձեռք ես իրարմ մի ուրիշ աւելի երկարատեւ և անգնահատելի երջանկութիւն: Հէց այդ է ամուսնութեան ամենագեղեցիկ կողմը. միայն ամուսնութեան մէջ այնպիսի գեղեցիկ միասնութեան մարդկութեան երջանկութեան երկու ֆակտօրները՝ անձնուրաքութիւնը և վախճանութիւնը: Եւ վերջ է վերջոյ սերն ինչ արեւը, եթէ ոչ ողջախոնդութիւն: Ո՛րպէս վախճան, մինչև անգամ կորստաբեր է դառնում դու եթէ մէկը բացառապէս անձնատուր է լինում միայն և դառնում է նրա ստրուկը: Այդ ողջախոնդութիւնը պէտք է փոխադարձ լինի, և չէ՞ որ սրա վրա է իսկապէս հիմնվում մեր սեփական

պէկ, արծաթ 1 ր. 37 կօպէկ: Պետական բանկի 5% տոմսակը առաջին շրջանի արծե 96 1/2 ր., երկրորդ 94 ր. 12 կ., երրորդ 94 ր., չորրորդ 94 ր., հինգերորդ 93 ր. 87 կօպէկ: Ներքին առաջին 5% փոխառութեան տոմսակը արծե 222 1/2 ր., երկրորդ 211 3/4 ր.: Արեւելեան առաջին 92 ր., երկրորդ 92 ր., երրորդ 92 1/4 ր.: Բօրային տրամադրութիւն հանդարտ է:

ՍԵՐՄԱՍԻ, 16 յունիս: Այսօր կատարվեցաւ Սփրիթ և Սրահիկ նոր ջրանցքների հանդիսաւոր բացումը: Թագաւոր Կայսրը, Կայսրուհին Թագաժառանգի, Գերդի և Ալեքսէյ Ալեքսանդրովիչ Մեծ խնամակերպի և Էլիզաբետի և Պետրոսի հետ բարեհաճեցին դալ «Ալեքսանդրիա» նաւով, որ առաւօտեան 9 ժ. 20 ր. խաբխաւ գցեց Սփրիթ նոր ջրանցքի մուտքի մօտ: Ջրանցքի առաջ դրօշակներով զարդարված նաւահանգիստ էր կազմված: Ջրանցքի մօտ եկեղեցական վրան կար մաղթանքի համար: Մօտաւորապէս 11 ժամին կայսերական նաւը մօտեցաւ նաւահանգիստին, որտեղ սպասում էին Ս. Պետերբուրգի և Ռիբնիսկի բօրային վաճառականների պատգամաւորները թւով 19 մարդ, Ս. Պետերբուրգի նահանգապետը, ազնուականների զաւառական առաջնորդը, ճանապարհների հաղորդակցութեան պաշտօնականը, ջրանցքի կառուցանողները, տեղական զեւղացիների պատգամաւորները և ձկնորսներ: Նոյա Մեծութեանը նաւահանգիստի վրա ողորմաբար ընդունեցին պատգամաւորներին, որոնցից Պ. Ի. Ալեքսէյով և Մ. Ն. Ժուրաւիչով և Լախտադիտական ուղերձ մատուցին, որ կարգաց Ալեքսէյով: Ա. Ե. Պրօքորով, Ն. Մ. Պօլեմախով և Ա. Գ. Ելիսէիով մատուցին աղ և հաց արծաթէ սկուտեղի վրա: Կայսրուհուն և Էլիզաբետի և Պետրոսի և Նիկոլայի յանձնարարեցին հետեւալ պատգամաւորներին Գ. Բ. Գիլբերտը, Ե. Ե. Լինդես, Ի. Ն. Շչերբախով և Ի. Ի. Ալաֆուզով: Վերադարձը: Մենք միայն այն ժամանակն ենք աւելի կատարեալ բաւականութեամբ ստանում, երբ մենք կարծում ենք, որ մեր անձը գոնեցինք նրանց երջանկութեան համար, որոնց մենք սիրում ենք, մանաւանդ եթէ մենք գիտենք, որ մենք ևս սիրված ենք նրանցից: Ինձ համար իսկապէս ճակատագրք, որքան այդ հնարաւոր էր, թիթեկացրեց բոլոր պարտաւորութիւնները, նրանք դժուար չեն, երբ որ ունեն մէկ այնպիսի կին, որը ցերեկով Սիրելիներից ամենազգեցելին է և խելօքը, իսկ գիշերով Վենետիկ է: Բայց դրա մասին հարկաւոր չէ խօսել:

—Ինչպե՞ս եմ շարունակել,—ասեցի ևս, դու չես հաւատաւ, թէ որպէս ինձ վրա լաւ տպաւորութիւն է դրած մայն բաւականութեամբ, որը ամեն բանում երևում է քեզ վրա:

—Եւ այդպէս, ես էլ մէկ բան իմացայ,—չարտաւանջեց կոմսը,—մեր փրկութիւնը և ազատութիւնը գտնվում է կնոջ մէջ: Ինչ բանից ասես նա չէ փրկում մեզ: Վերածննդով մեզ մանուկների կերպարանքով, նա փրկում է մեզ մինչև անգամ մահից: Մի անգամ երկնայեան ևս աննկատելի կերպով մտայ նրա սենեակը և տեսայ, որ իմ անդրանիկ որդին, որը այն ժամանակ մէկ և կէս տարեկան էր, շապիկով հանգնած է աթոռի վրա, ծիծաղում է և խփում է իր ձեռքերով և ոտիկներով: Իսկ կինն ծունկ է չորել նրա առաջ, խաչել է ձեռները և բարձրացրել է զէպի որդին մէկ այնպիսի հայացք, որը անկարելի է պատմել: Նրա մէջ կարգացում էր մի տեսակ փառաբանութիւն: Այդտեղ ևս հասկացայ Կօրէյի Մարգարիտ ամբողջ միտքը, և այն ժամանակից այդ զարմանալի պատկերը ինձ համար մարդկութեան ամենամաքուր հանգանակը դարձաւ: Իր երեխային պաշտող մօրից ասելի բընական և աւելի օրտաշարժ մի բան կայ արդե՞ր:

Գրանով է լուծվում մեր էութեան ամբողջ հանելուքը, հանելուք, որը այնպէս ծանրանում է մեզ վրա, այդտեղ կոխ է կատարվում բնութեան

Ջինը արտայայտեց Թագաւորին առեւտրականների շնորհակալութիւնը ջրանցքներին Նոյա Մեծութեանը անունը յատկացնելու թողութեան համար: Թագաւոր բարեհաճեց պատասխանել յոյս յայտնելով, որ բացվող ջրային ճանապարհը կը նպաստէ զարգացմանը: Վեղական հասարակութիւնները պատգամաւորներից Նոյա Մեծութեանը բարեհաճեցին ընդունել աղ և հաց, իսկ ձկնորսներից ձուկը և նրանց հարց ու փորձ արին: Այնուհետեւ ներկայացան ճանապարհների հաղորդակցութեան պաշտօնականները, ջրանցքի կառուցանողները և ջրահանների տէրերը: Նոյա Մեծութեանը ուղեկցութեամբ ճանապարհների հաղորդակցութեան, Ֆինլանդների և ներքին գործերի մինիստրների, ծովային մինիստրութեան կառավարչի և սկիւային ուղեկցված ժողովրդի ուղեւորված աղաղակներով անցան կարմիր մահուգով ծածկված եզրը մինչև մաղթանքի կատարման տեղը և յետոյ լաւ կրթեցաւ մաղթանքը և ջրանցքի օծումը, որ կատարում էր իսախիսկի մայր-եկեղեցու միաբանը: Վերադառնալով նաւահանգիստը Նոյա Մեծութեանը ընդունեցան նոր ուղեւորութիւններով: Կանայքը ճանապարհը ծածկում էին նկարված երեսբիւներով և թաշկինակներով: Մաղթանքից յետոյ Նոյա Մեծութեանը վերադարձան «Ալեքսանդրիա» նաւը: Ջրանցքի բացման հանդէսը կատարելու համար նրա վրա անց էր կացրած կապոյտ ժապաւէն, որ ամբողջած էր ջրանցքի տիկերի կայմերի վրա և վայր էր թողված կայսերական նաւի վրա: Այդ ժապաւէնը բռնած ունեին ծովային մինիստրութեան կառավարչը և ճանապարհների հաղորդակցութեան մինիստրը: Հէնց որ նաւը շարժվեց, Թագաւորին կանդնած Թագաւորի մօտ դահլի վրա արծաթէ մկրատով կարեց ժապաւէնը: Կայսերական նաւին հետեւեց առաջին «բեռ» հինգ

հետ, այդտեղ միայն ինքն ընտելւին է: Մենք միայն հէնց նոր կեսնք սերմանելու համար ենք սպորում, և այդ պատճառով իր մանկիկը կորցրած մօրից աւելի սպասարկելի և աւելի տխուր բան չը կայ:

Կոմսը մտածութեան մէջ ընկաւ:—Մենք բաղաւոր ենք մանուկներով, որպէս և ամեն բանով,—ասեց նա մի փոքր ժամանակից յետոյ,—ես չեմ իշխում, որ ամենամիտք տարակուսանք արամեցներ մեր օրերը: Միայն մէկ անգամ մահուան հրեշտակը թռաւ մեր մօտով, և իմ կինը հազիւ ազատվեցաւ մահից, բայց այդ ոչ այլ ինչ էր, եթէ ոչ իշխեցնումն մարդկային բաղդաւորութեան անհաստատութեան: Այդ պատճառով լինական ապստամբութեան ժամանակ: Երբանք, որին դու, կարծես, ճանաչում ես, և մէկ ուրիշ լինացի աղմուկական եկան ինձ և յօգուտ աղագային բծօնդայի յայտնի տուրք էին պահանջում: Եւ վճարեցար և հաստատ մերթեյն նրանց պահանջը: Իսկայն և եթ լավեցան սովորական սպառնալիքներ:—Եւ լինացի չեմ,—պատասխանեցի նրանց,—ես ազատ օղտութեան քաղաքացի եմ համարում ինձ, որի բոլոր հպատակները ունեն իրանց իրաւունքները, թէպէտ և պատկանում են դանաղան աղգութիւններին: Եւ ճշուհմբ չեմ փորձել և այդ պատճառով ինձ օրէնքների պաշտպանութեան տակ եմ դնում: Իսկ երբ Երբանք ժապաւէն, այն ժամանակ ես աւելացրի, բայց եթէ այդ պաշտպանութիւնը բաւարար չի լինի, այն ժամանակ ես իմ անձնական ազատութիւնը և բնութանկան իրաւունքը սեփական միջոցներով եւ կարող եմ պաշտպանել:—Տեսնելով եմ վատհաւատութիւնը, նրբանքը վերկացան և զոհերի մօտ հանդիպեցին Մարգելային, որը երկու աղաւթներով իր ոտից մինչև գլուխ շարժեց մի-տեսակ անբացատրելի հայացքով:—Եւ չը գիտեմ, համաձայն ես արե՞րք ինձ հետ,—սկսեցի ես:—Եւ բոլորը լսեցի,—բացականչեց նա,—եթէ ամեն մէկը նոյնքան բնաւորութիւն և քաղցութիւն ունենար, այն ժամանակ բոլոր խռովութիւնները չուտով կը վերջա-

մանք նաւերից, որոնց քարշում էր «Բիստորի» շողեւաւը և յետոյ մի քանի շողեւաւեր, որոնք ուղեկցում էին կայսերական նաւին մինչև Սփրիթ գետը, որը ծածկված էր դրօշակներով զարդարված նաւերով: Վերջինները սպասում էին ջրանցքի բացմանը: Այնուհետեւ հետեւեց և հանդէսը վերջացաւ: Նոյա Մեծութեանը ճանապարհին մինչև Ս. Պետերբուրգ սպասում էին բազմաթիւ պատգամաւորներ տեղական հասարակութիւններից և ձկնորսներից: Նեփա գետի ափերը մինչև Շիբուլբուրգ զարդարված էին դրօշակներով և ծածկված ժողովուրդով:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 17 յունիս: Երէկ դարձեալ երկու մեծ հրդեհներ եղան: Գիշերը պրկեցաւ Պալլովի փայտի բօրան, իսկ ցերեկը Զասի հիւանդանոցի գործարանը «Որփօրն» ջրանցքի վրա և Պալլովի ֆաշուէ գործարանը Մօսկովսկի թաղի մօտ: Անասները նշանաւոր են: Գուտուեկսի կղզու վրա եղած հազարից հրդեհի մասին լրագիրները հաղորդում են, որ փնապեցան հետեւալ տաշակական ընկերութեանը «Րօսիա» 800,000 ռ., «Րօսիսկո» 450,000 ռ., իսկ մնացածները փոքր գումարների: Բայց որովհետեւ այրվածք նորից ապահովված էր արտասահման, փնաք, որ ընդհանրապէս հասնում է 1,350,000 ռ. գումարի կրեցին արտասահմանի ընկերութիւնները:

Կ. ՊՈԼԻՍ, 17 յունիս: Էդուց կը գումարվեն պետութիւնների ներկայացուցիչները խորհրդի դէմ միջոցները քննելու համար: Ալեքսանդրիայից այստեղ հասած ուսուցչողները, որ մի օրվայ կարանտինի ենթարկվեցաւ Գարդանիւնան նեղուցի մէջ, յետ ուղարկվեցաւ նեղուցը տաս օրվայ կարանտինի ենթարկվելու համար: Նրան մինչև անդամ թոյլ չը տրվեցաւ փոստը յանձնել:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 18 յունիս: «Րօսիա» ապահովական ընկերութեան վարչութիւնը յայտնում է, որ նրա փնաք Գուտուեկսի հրդեհից հասնում է ընդամենը 35,000 ռ., որից բռն ընկերութեան մասը 9,000 ռուբլ է:

նային,—և նա ձեռքս բռնեց: Ես այն ժամանակ միայն համոզվեցի իմ վարմունքի օրինաւորութեան մէջ: Մենք այստեղ լեհացիների շրջանում նոյն գրութեան մէջ ենք, որպէս ամերիկական տրապ-պետները հեղափոխների մէջ: Լեհացիների մէջ մենք գրաւած ունենք քաղաքակրթութեան առաջաւոր տեղերը, թող նրանք գիտենան, թէ կը կորցնենք արդեօք մէկ պաշտօն: Միւս օրը, վաղ առաւօտեան, մտաւ ինձ մօտ ձեր Գէնդրիլը: Նա դուռնաւ եւ և ամբողջ մարմնով դուռնաւ եւ: Յայտնվեցաւ, որ լեհացիները ամբողջ դռների վրա կայցրել են իմ մահուան դատաւիճիւր: Ես ցած դնայի, կարգացի դատաւիճիւր և պատից պոկեցի Մարգելային ցոյց տալու համար:—Այլ լաւ կը լինէր, եթէ դու երկխոսներին հետ միասին այստեղից գնայիր,—ասեցի ես: Նա գրկեց ինձ և առաջին անգամ վճարաւ պատասխանեց ոչ: Նա լախտից ամբողջում մնաց: Ես լցրի իմ երկու տարձանակները, մէկը դրապեմունտ դրի, իսկ միւսը տուեցի կնոջս, բոլոր ծառաներին ևս զինւորեցի, ոչ մէկ նախապաշտպան չալքեց չը փախցրի, բայց այնու ամենայնիւ դժբաղդութիւն պատահեցաւ: Մենք հէնց նոր էինք հաւաքվել տերբասի վրա և կամենում էինք թէյ խմել, երբ երեք զեւղացի մօտեցան մեզ և, զվարկները հանելով ասեցին, փոքր Զիսուս Գրիտտոսին:—Յաւիտենա: Ամէն,—պատասխանեցի ես:—Յանկարծ նոյա-նից մէկը յարձակվում է ինձ վրա և պատրաստվում է հարուածել ինձ ետեղից, բայց Մարգելայն ընկնում է նրանց մէջ և ձախ ձեռքով կանգնեցնում է հարուածը: Ինձ յաջողում է շուտ դալ: զինաթափ եմ անում մարդասպանին և գետին եմ տապալում նրան: Բայց այդ ժամանակ երկու ուրիշները արձակվում են իրանց հրացանները: Արձակվում են արթնանալները,—և ինչ: Այնու, առանց երկար մտածելու, մէկին տեղն ու տեղը պառկեցնում է, մինչև որ միւսը արթնանալով ինձ վրա էր ուղղում: Գնտալը սուղեղով անցնում է ակնաշիւս մօտ և զիպւում է պատին: Հետեւալ վայրկեանին Մարգելայն բռնում է չա-

ԱԼԷԿՍԱՆԴՐՈՒ, 18 յունիս: Երէկ Կամիւտի մէջ խօյրայով հիւանդացան 122 հոգի, որոնցից 113 մեռան: Պօրտ-Սայիդի մէջ հիւանդացան 2, որոնցից 1 մեռաւ: Մանժուրայի մէջ մեռան 7 հոգի:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 19 յունիս: Ներքին գործերի մինիստրի օգնական Օրժեկսկուն շնորհված է Վալդիսի շքանշանը 2 կարգի: Ս. Պետերբուրգի քաղաքապետ նշանակվում է օրեր-պոլիցիմէյստեր Գրիտտեր: Հրատարակված է զեւղական ներկայացուցիչների ցուցակը թագաւորութեան ժամանակ, որոնց շնորհված են մեդալներ «Ճանապարհութեան համար» փորագրով: Նիկոլայեւսկայա ամրոցային արտիլերիան ոչնչացնելու է և նրա փոխարէն կազմակերպվում է Օչակովսկի ամրոցային արտիլերիական վարչութիւն երկու բաւարկօններից: Բայց մինչև Օչակովսկի ամրոցների կազմակերպելը Նիկոլայեւսկի մէջ թողնվում են 26 թնդանօթներ: Նիկոլայեւսկի արտիլերիայի մէջ ծառայողներից կազմակերպվում է Օրէսայի և Սեփասաօպոլի արտիլերիական պահեստների վարչութիւն:

Կ. ՊՈԼԻՍ, 19 յունիս: Այն նաւերի համար, որոնց վրա խօյրայով հիւանդանաւու դէպք է եղել, միջազգային խորհուրդը 14 օրվայ կարանտին նշանակեց, մնացածների համար 10 օրվայ:

ԱԼԷԿՍԱՆԴՐՈՒ, 19 յունիս: Այստեղ նշանակված է առողջապահական մասնաժողով:

ՓԱՐԻՑ, 19 յունիս: Նախագիւղութեան միատեսակ միջոցներ են պատուիրած անկատար և լիակատար վկայական ունեցող նաւերի համար: Այդ կարգադրութեանը առիթ է տուել անգլիական ծովային իշխանութեան սովորութիւնը լիակատար վկայականներ տալ մինչև անդամ այն նաւերին, որոնք դուրս են գալիս վարակված նաւահանգիստներից: Մի քանի առարկաների բերելը, մանաւանդ փաշաների, սահմանափակված է: Նոյնպիսի միջոցներ գործ են դրվում Ալժիրի և Տունիսի մէջ: Ուստա-գիացութիւնը Մեկիւկ արգելված է:

ՊԵՏԵՐԳ, 19 յունիս: Հրէաների դէմ հրատարակված յօդուածների պատճառով դատաստանի ենթարկված ունգարական պարլամենտի անդամ Իստօշի արդարացրած է:

Խմբագիր—Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

բազործի կողմից և ատրճանակը ուղղում է նրա կրծքին,—նա գրի է մտնում կնոջ մօտ: Հրացանաձուլութեան ձայնի վրա մօտ են վազում մարդիկ և կապտում են էմիսարներին (լրտններին) արդարադատութեանը յանձնելու համար նրանց: Բայց այդտեղ ես տեսնում եմ, որ կինն գոռատվում է և ընկնում է, և ես միայն այժմ եմ նկատում, որ նա վերադարձված է ևս անդալակում և որ ջուր բերեն, երկխոսները ընկնում են մօր վրա և լաց են լինում... Գէնդրիլը թրջում է նրա քունքերը: Վերջապէս նա աչքերը բաց է անում, ժպտում է ինձ, և այն ժամանակ... այն ժամանակ ես երկխոսի նման սկսեցի լալ: Ամեն բան լաւ վերջացաւ: Ես արժանի բաւականութեամբ ստացայ: Լրտնների մօտ գտնված թղթերը բացարկւմ իմ առաջ դաւադրութեան մի քանի թիւերը: Ես մեծ զգուշութեամբ էի գործում և, ու՛րիկ օրից յետոյ, ինձ աջողվեցաւ Լէնտի և Յօլբաղի զեւղացիներով շրջապատել Յաւալէ կալուածատէղին: Այդտեղ մենք բռնեցինք ամբողջ յեղափոխական մասնաժողովը իր բոլոր թղթերով, դանձարանով և զէնքի նշանաւոր պաշարով և կալանաւորեցինք բոլորին պետութեան և ժողովրդի անունով, որը բոլորովին չէ խառնվում լեհական կալուածատէրերի անարդ որդակների մէջ:

—Որ կարողանաս ինքդ դատել,—չարտաւանջեց եր կոմսը,—թէ Մարգելայն որքան իրազօրեց իմ բոլոր յոյսերը, խնդրում եմ քեզ կարգալ նրա նամակներից մի քանիսը: Դրանցից մէկը ես այսօր ստացայ, միւսները դա-նազան ժամանակներում, որովհետեւ իմ բացակայութիւնը երբէք երկարատեւ չէ լինում: Նրա նամակներից դու նրան աւելի մօտ կը ճանաչես, քան թէ իմ խօսքերից:—Գրանից յետոյ կոմսը տուեց ինձ ծրարը և հանդիսաւ զիւր մաղթեց:

(Եւ շարունակվի)

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

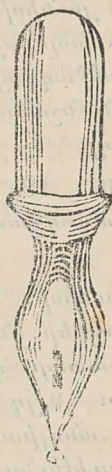
ԷժԱՆ ԾԱԽՂՈՒՄ ԵՆ ամսու-
փայ ՎԵՌԱՐԿՈՒՆԵՐ 4 ր., 5,000 թէյ, բա-
ժաներ 25 ր., 6,000 դանակալներ և
պատառաքաղաքալներ 10 ր., 3,000
ստուպ անգլիական փուտային թուղթ 1 ր.
20 ր. մինչև 4 ր. 40 ր. (ամենալավ տե-
սակը): ԹԵՑԻ ահագին քանակությամբ
1-ին հունձի 1 ր. մինչև 2 ր. Գունար, խ-
կական ֆու-չե-ֆու կշիռը ԱՌԱՆՑ թղթի:
ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԽԱՆՈՒԹԻ ԴՋ
նոյն տեղը ջրամաններ շատ էժան:

3—10

ԳԼՈՐՈՒՄԻ ԳՐԻՋՆԵՐ

Որոնցով կարելի է գրել ամենապարզ
թղթի վրա:

Միակ գործակա-
լ ԻՆԿԱՍՆ Խ
տեղը կան ամեն
րի համար մեծ
ԳՐԻՋՆԵՐ
էժան քան թէ
նոյնպես ԹԱՆԿ,
սեր, զմուռ, ՄԱ
րիններ, պենալ,
ներ, ծխախոտի
ներ, ածելիք, ս
ներ, ԲԱՋԱԹՈՒՆ
րարիւ կանխու
ՏԻՆԵՐ, վաղաքի

լուծիւն ԱՆԳ-
ԱՆՈՒԹ: Նոյն
տեսակ ձեռագրե-
ծանակությամբ
ամեն ձեռն 25%
ուրիշ տեղ: Կա-
թոլիկ, տեսարկ-
ՏԻՆԵՐ, քարեզ-
ԳՐՋԱԿՈՒ, քաղ-
ամաններ, ՄԿՐԱՏ-
րոցներ, խալիչա-
ՄԱՋԱԿԱՆ, վին
համար իրեր, ԳՕ-
ներ, ՄԱՏՈՒՑԱ-
ԲԱՆԵՐ, բրդառանկան մետաղի իրեր, ԼԱՊ-
ՏԵՐՆԵՐ, գլխարկներ, ԲԱԺԱԿՆԵՐ, ջրամաններ,
երես լուսնալու ամաններ, Ֆրիարա, կրան,
շվոցներ, այգու մկրատներ, շորի շէֆոկա,
գլխի, երկաթե թելերից, ձիու համար: Մա-
կենառչներ: Բժշկական թուղթ փաթեղիցե-
տի համար և այլն և այլն:

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԽԱՆՈՒԹ:

26—100

ВЪ РЕДАКЦИИ
ГАЗЕТЫ „МПАКЪ“

ПРОДАЕТСЯ БРОШЮРА

НА РУССКОМЪ ЯЗЫКѢ

„ЭКОНОМИЧЕСКОЕ ПОЛОЖЕНИЕ
ТУРЕЦКИХЪ АРМАНЪ.“

Цѣна 25 копѣекъ.

Соч. Григорія Арифуни.

ՎԻԵՆԱՅԻ ԱՌԵԻՏՐԱԿԱՆ ՏՈՒՆ ՄԱՆԻ

ԲԱԹՈՒՄ, ՏՈՒՆ ԹԱՅԻՐՈՎ

Մեծ քանակությամբ ապրանքների պահեստ և վաճառատուն, ուր գտնվում են մեծ
քանակությամբ ամեն տեսակ կոշիկներ-ոտնամաններ, գուլպա-չուլքեր, հովանոցներ-
գնդակներ, հագուստների տղամարդի և կանանց, աղբյուրներ-բաղադրիչ, կովկասի ձա-
շակով շապիկներ, ժամացույցներ, ոսկե և արծաթե: Ամեն տեսակ սպիտակեղեններ (շուշե-
ղեն), որպես են սաքաններ, վագեր և այլն: Նոյնպես և դանակներ, պատառաքաղներ,
գլխարկներ ֆրածի ֆարիկից և հասարակ տեսակներից, կոճակներ, քաղցանեղեն, գլ-
խարկներ և այլն և այլն ամեն ապրանքից գտնվում են մեծ քանակությամբ շատ տե-
սակներով: Կանխվում են ֆարիկի գնով և առանց աւելցուկի (безъ-запроса): Ընդու-
նում է պատեկներ օտարադարձներից ամեն տեսակ ապրանքների:
Հասցեն БАТУМЪ, Мани, д. Таирова.

ՄԱՆԻ

Վերականգնեցող ՄԱԿ-ՄԱՍ-
ՏԵՐ, մազերը ամրացնող և նրանց
ԲՆԱԿԱՆ ԳՈՅՆԸ վերադար-
ձնող: Գինը 2 ր. շիշը, ՓՈՍՏԱ-
ՅՈՎ ուղարկված 2 ր. 49 կոպ.
ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ խանութի մէջ

ՄԻ և նոյն տեղը ԽԻՆԱՅԻ
ԻԿՂ, մազերը ամրացնող հա-
մար, 1 ր. ամանը և իրեն գլխա-
ցաւի դէմ, ՏՈՒԱԼԻՏԻ ՍԱ-
ՊՈՆ և հոտաւէտ ջրեր և այլն:
24—100

Дозволено цензурою, Тифлисъ, 20 Іюня 1883 года.

КЕЛЕРСКАЯ УКСУСНАЯ ЭСSENция.

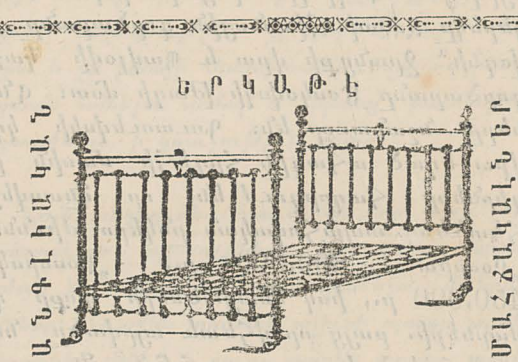
32—50

«ԹԻՖԼԻՍԻ ՀԱՅԵՐԷՆ ԳՐԳԵՐԻ ՀՐԱՏԱՐԱ-
ԿԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ»

Հրատարակութեամբ լոյս տեսաւ և վաճառ-
վում է ԹԻՖԼԻՍԻ հայ-գրականության ընտ
ընտիր մասնադիրը:

«ԱՐԱԹԱՆԳԵՂՈՒՄ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ»

524 երեսից բաղկացած: Գինն է 1 ռուբլի:
Օտարադարձացիք կարող են գրանցել նա և
վարչութեան գրասենեակը, այս հասցեով.
Въ Правленіе Тифлискаго общества изда-
нія армянскихъ книгъ. Фрейлинская ули-
ца, домъ С. Корганова, № 4.

ՄԻ հաշ. համար 8 ռուբլուց, եր-
կու հոգու համար 14 ր., մահիճներ
ճովային խոտով լցված 6—9 ր. ԱՆԳ-
ԼԻԱԿԱՆ ԽԱՆՈՒԹԻ ՄԻՋ:
նոյն տեղը մեծ քանակությամբ ԱՄՆ-
ներ, դանակներ պատառաքաղներ և
երկաթե ԳՐԻՋՆԵՐ, կողպէքներ, թերթի,
աղամարդկերանց և կանանց ԹԱՄԵՐ,
մատուցարաններ, ԿԼԻՆԿԱՆ, բժշկութե-
րներ, ՀՐԱՑԱՆԵՐ, պլումբներ, կոնֆեկտ-
ներ, ԹԵՅ 1-ին հունձի և այլն 25%
աւելի լաւ և էժան քան թէ ուրիշ
տեղ:

64—100

ՊՈՒՆՇԻ կարամել:

ԲՈՒՄ ՀԱՄ: ՄՐԳԵ-

ԲՈՎ լցված: ՌՈՒ-

ՍԱՍԱՆԻ բոլոր քա-

ղաքներում:

Նիժնի-Նովոգորոդովու տնտեսականի ժա-
մանակ հասցեն. Обманный рядъ д. Му-
ратова.

5—10 (1)

ՅԱՌԱՋԻԿԱՅ 1883/84 թ. (ԵՐԿՐՈՐԻ ՏԱՐԻ)

„ՎԱՐԺԱՐԱՆ“

Մանկավարժական ամսագիրը կը հրատարակուի նոյն զրբով, նոյն ուղղութեամբ, նոյն ծրա-
գրով և նոյն աշխատակիցների գործակցութեամբ:

Ամսագրի ս ծրագիրը

ա. Ազգիս վեհափառ Հայրապետի և թեմական վերատեսուչների կարգադրութիւններն
ազգային ուսումնարանների վերաբերութեամբ:
բ. ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԱԿԱՆ ԲԱԺԻՆ—յոդուածներ մանկավարժական բովանդակութեամբ:
գ. ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԲԱԺԻՆ—յոդուածներ ազգային պատմութեան, աշխարհագրութեան,
գրականութեան, տոնադրութեան և լեզուի վերաբերութեամբ:
դ. ՄԱՏԵՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ—քննական յօդուածներ դասադրքերի և մանկական ընթերցա-
նութեան գրքերի:
ե. ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼԻՔ—գանազան տեղեկութիւններ ուսումնարանական կեանքից:
զ. ՄԱՆԿԱԿԱՆ ԲԱԺԻՆ—վէպեր, զրոյցներ և այլն, մանկական ընթերցանութեան
համար:
է. Հանելուկներ, խնդիրներ և խաղեր մանկանց համար:
ը. ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

Բաժանորդների թիվը աւելանալուն պէս, ամսագրի շրջանը կընդլայնենք:
Տարեկան բաժանորդարձին է 5 ռուբլի կանխիկ վճարելու: Սակայն խմբագրութիւնս ի
նկատի առնելով ուսուցիչների և առհասարակ ազգային պաշտօնականների մեծ մասի նիւթա-
կան անապահով դրութիւնը, և իրենց գործը զիւրացնելու համար որոշել է, որ նորա ստո-
րագրութիւն մինչև Օգոստոսի 15-ը վճարեն 2 ռուբլի. Նոյեմբերին 2 ր. և փետրուարին
1 ր.

Տարին սկսվում է Օգոստոսին և վերջանում Մայիսին, տարին հրատարակելով տասը
տետրակ:

Թիֆլիզում ստորագրուել կարելի է խմբագրատանը (Ներսիսյան հրապարակ, ուսուց
սեմինարիայի հանդէպ, տուն № 20 Միրմանյանցի) և պ. Եփրեմ Դատուրեանի լամպային
մագալինում: Օտարադարձացիք դիմում են այս հասցեով. Въ Тифлисъ, Въ Редакцію
педагогическаго журнала «Варжаранъ». Эриванская площадь, противъ русской Сем-
нарий, № 20 домъ Мириманова. Իսկ արտասահմանից՝ Tiflis (Caucase), Rédaction du
journal pédagogique „Varjaran“.

ԽՐԱԿԻՐ-ՀՐԱՏԱՐԱԿԻՐ՝ ՆԻԿՈՂԱՅՈՍ ԽՈՍՐՈՎԱՆ:

1—10

ԳԱԼԵՐԵԱ ԱՐԾՐՈՒՆԻ, ԴՎՈՐՅՈՎԱՅԱ ՓՈՂՈՑ

ՊԱՆԵՍ ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ № 144.

СКЛАДЪ ЕВРОПЕЙСКИХЪ ТОВАРОВЪ

№ 144, ГАЛЛЕРЕЯ АРЦРУНИ

Ծանկում են, մեծ քանակությամբ և խիստ էժան, վիեննայի ԹՕՆԻՔ Փար-
րիկայի ՄԵՔԵԼԻ ամեն տեսակ, նոյնպես ՈՍԿԵՉՈՎ ՇԻՋԱՆԱԿՆԵՐ հայելիների հա-
մար և ՀԱՅԵԼԻՆԵՐ, լուսանկարների համար ԱՐԾՐՈՒՄԻ թուղթ, ԲԵԼԳԻԱԿԻ ԱՊԱԿԻ-
ՆԵՐ պատուհանների համար, ամեն տեսակի, նոյնպես ՄԱՐՄԱՐԻՕՆ քար, ԹՈՒ-
ՋԵՍՑ ԱՄԱՆՆԵՐ էմպլով ՆԻԹՐԱՐ ԴԱՐՁԱՆ, ՈՍԿԻ և ուրիշ շատ ապրանքներ:

ՍՏԱՄՈՒՄԱՅԻՆ ՅԱՆԵՐԸ

ՊԵՊՍԻՆԵԱՆ ԳԻՆԻ ԲՈՒԴՕ

Այդ գինին շատ դուրեկան համուռն, 25 տարի շարունակ գործ է ած-
վում հեռեկեղ զիւրացնելու: ԱՌԾՐՈՒՄԻ ԲԱՅԱԿԱՅՈՒԹԵԱՆ, ՍՏԱՄՈՒՄԱՅԻՆ
ՅԱՆԵՐԻ և առհասարակ ԱՆԿԱՆՈՆ ՄԱՐՍՈՂՈՒԹԵԱՆ ժամանակ:

Պէպսին Բուբո՝ ծանալված է ֆարիկի բժշկական Ակադեմիայից և արժա-
նացաւ առաջին մեդալների ֆուրիջի աշխարհագրութեամբ 1867 թ. ՎԻԵՆԱՅԻ
1873 թ. ՖԻԼԱԴԵԼՖԻՍԻ 1876 թ. և ֆԱՐԻՋԻ 1878 թ.:

Paris: Hottot—Boudault, 7, Avenue Victoria.

Գլխաւոր պահեստը ԹԻՖԼԻՍԻՄ՝ Բարձրագոյն հաստատված կովկասեան ըն-
կերութեան զեղատան ապրանքների վաճառմամբ:

Գէպօ Շահ-Պարոնեանցի, Գրիմսկի և այլ զեղատներում:

ԱՐԾՐՈՒՆԻ ԳԱԼԵՐԵՈՒՄ

ԴՎՈՐՅՈՎԻ ՓՈՂՈՑԻ ՎՐԱ

ՎԱՐՉՈՎ ԵՆ ՏՐՎՈՒՄ ԽԱՆՈՒԹՆԵՐ ԵՒ ՊԱՆԵՍՆԵՐ

ВЪ ГАЛЛЕРЕЕЪ АРЦРУНИ

НА ДВОРЦОВОЙ УЛИЦѢ

ОТДАЮТСЯ ПОМОЩЕНІЯ

Подъ МАГАЗИНЫ, СКЛАДЫ и КОНТОРЫ

Типогр. Главн. Упр. Главнонач. гражд. час., Лор.-Мелик. ул. кав. д.